

Autuaaksijulistus / Saligprisningarna (Matt. 5: 3-12)

E. Pietarinen (1991-)

Her - ra, muis - ta mei - tä val - ta - kun - nas - sa - si.

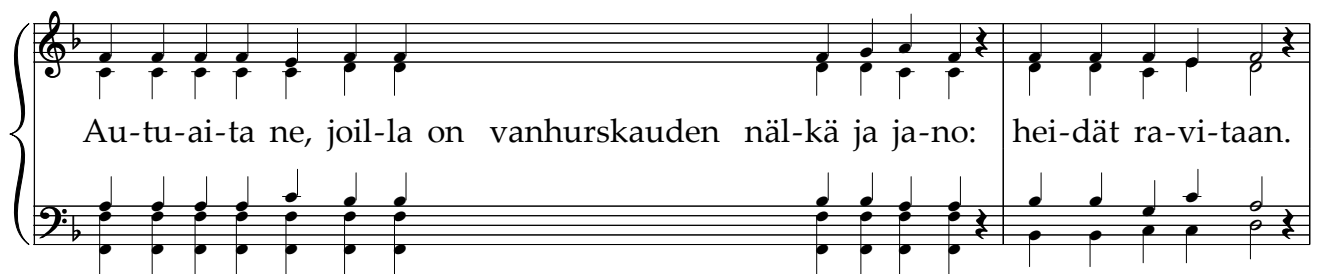
Au-tu-ai-ta o-vat hen-ges-sään köy-hät, sil-lä heidän on tai-vas-ten val-ta-kun-ta.

Au - tu - ai - ta mur - heel - li - set: he saa - vat loh - du - tuk - sen.

Au - tu - ai - ta kär - si - väl - li - set: he pe - ri - vät maan.

Au-tu-ai-ta ne, joil-la on vanhurskauden näl-kä ja ja-no: hei-dät ra-vi-taan.

Au-tu-ai-ta ne, jot-ka toi-si-a ar - mah-ta-vat: hei-dät ar-mah-de-taan.

Au - tu - ai - ta puh - das - sy - dä - mi - set: he saa - vat näh - dä Ju - ma - lan.

Au - tu - ai - ta rau - han - te - ki - jät: he saavat Jumalan lap - sen ni - men.

Au - tu - ai - ta ovat ne, joita vanhurskau - den vuok - si vai - no - taan:

hei - dän on tai - vas - ten val - ta - kun - ta.

Au - tu - ai - ta o - let - te te, kun teitä minun tähte - ni her - ja - taan ja vai - no - taan

ja kun teistä valheellisesti puhutaan kaik - ke - a pa - haa.

I-loit-kaa ja rie-muit-kaa, sil-lä palk-ka, jon-ka te tai-vaas-sa saat-te, on suu-ri.